

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év április hó 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 29.B.290/2022/18. számú ítéletét Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Terhelt3 III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre enyhíti, melynek végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti, és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 16.800 (tizenhatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. november hó 4. napján kihirdetett 29.B.290/2022/18. számú ítéletével Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés a) alpontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettében, ezért öt 3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, míg a Terhelt4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.

176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, ezért őt 2 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek a végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

[2] A bíróság megállapította, hogy a III.r. és a IV.r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá az őrizetben és bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte azzal, hogy egynapi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. Ezenkívül kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[3] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a III.r. és IV.r. vádlott terhére súlyosításért – a III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának felemelése és ehhez igazodó közügyektől eltiltás kiszabása miatt, míg a IV.r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésének mellőzése, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés és ehhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett – jelentett be fellebbezést, míg a III.r. vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.604/2022/11. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, azzal, hogy a III.r. vádlott vonatkozásában pénzbüntetés kiszabását is indítványozta. Kiemelte, hogy a Be. 590. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján – a felülbírálat korlátozott.

[5] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, így törvényesen járt el, amikor elfogadta a III.r. és a IV.r. vádlott beismerő vallomását, továbbá a megállapított tényállás alapján a bűnösségére levont következtetés és a cselekmény minősítése is törvényes.

[6] Az ügyészség kifejtette, hogy az eljáró bíró a vádlottak bűnügyi nyilvántartási adatainak bírósági iratokból való ismertetésével a Be. 693. § (2) bekezdésében foglalt eljárási szabályt megsértette, mivel egyéb ügyiratok, így a bűnügyi nyilvántartás adatainak ismertetése az előkészítő ülésen lefolytatható lehetséges (korlátozott) bizonyítási cselekmények között az eljárási törvényben nincs nevesítve, így a fenti iratok előkészítő ülésen történt ismertetésére nem kerülhetett volna sor. Ezen eljárási szabálysértés azonban az eljárás lefolytatására lényeges hatással nem volt, így hatályon kívül helyezést sem eredményezhet.

[7] Kifejtette, hogy a büntetéskiszabási körülményeket a törvényszék helyesen vette számba, azonban az általa számba vett bűnösségi körülményeket nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte, így a vádlottakkal szemben eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések lényegében figyelmen kívül hagyják a vádlottak terhére róható súlyosító körülményeket, így alkalmatlanok a Btk. 79. §-ában meghatározott – különösen generális prevenció – büntetési célok elérésére.

[8] Részletezte, hogy a törvényszék mindkét vádlott vonatkozásában figyelmen kívül hagyta az eljárás tárgyát képező egészséget veszélyeztető bűncselekmények ítélkezési gyakorlat szerinti elszaporodottságát, a társtettesi elkövetést. Nyomatékosította, hogy a bűncselekmény elkövetésétől eltelt idő a III.r. vádlott tekintetében a büntetési tétel alsó határát el sem éri, így az időmúlás nyomatéka csekély. Utalt arra, hogy a IV.r. vádlott esetében a büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a terhelt kedvezőtlen előéletét, kábítószer-fogyasztó életmódját, a társas elkövetést és az elszaporodottságot. Álláspontja szerint a IV.r. vádlottal szemben a büntetési célok kizárólag tényleges szabadságelvonással eljáró, a büntetési tétel alsó határát csekély mértékben meghaladó börtönbüntetés kiszabásával érhető el, mert az igazodik megfelelően a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez.

[9] Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint a III.r. vádlott jövedelme megfelelő alapot ad a pénzbüntetés kiszabására, figyelemmel arra, hogy szakácsként dolgozik, melyből napi 15.000,- Ft jövedelemre tesz szert. Az ügyészség valószínűsítette, hogy ez havi bontásban – heti öt munkanappal számolva – 300.000.- Ft-ot jelent, ami megfelelő alapot ad a pénzbüntetés kiszabására. Utalt arra, hogy a havi jövedelem alacsonyabb mértékére figyelemmel e körben méltányosság a pénzbüntetésre vonatkozó részletfizetés engedélyezésével biztosítható.

[10] Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság akként változtassa meg a törvényszék ítéletét, hogy a Terhelt3 III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést lényeges tartamban súlyosítsa és a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján ítélje pénzbüntetésre is, míg a Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát emelje fel, a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze és IV.r. vádlottal szemben szabjon ki közügyektől eltiltás mellékbüntetést, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[11] A III.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezés írásban benyújtott indokolásában a büntetiskiszabás körében kifejtette, hogy a legfontosabb enyhítő körülményt, azaz a kábítószer tiszta hatóanyag tartalmát nem értékelte a bíróság a III.r. vádlott javára. Előadta, hogy a III.r. vádlottól lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalma még abban az esetben is csak a csekély mennyiség felső határának 80%-a, amennyiben a nála a házkutatás során megtalált kábítószer és az értékesítésre átvett összes kábítószer tiszta hatóanyag tartalmát összeadjuk. Hivatkozott a Debreceni Törvényszék 14.B.3702021/44. számú és Bf.II.250/2022/8. számú határozataira, egyúttal indítványozta a III.r. vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása útján a büntetés enyhítését.

[12] A IV.r. vádlott védője beadványában az ügyészi indítvány elutasítását és a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta. A IV.r. vádlott védője utalt arra, hogy a törvényszék figyelembe vette a büntetés kiszabása során a IV.r. vádlott előéletét és kábítószer-fogyasztó életmódját, kizárólag a társas elkövetést nem értékelte. Hangsúlyozta a IV.r. vádlottal szemben azóta sincs folyamatban büntetőeljárás, családi és személyi körülményei változatlanok. A védő beadványában kitért arra, hogy a törvényszék helyesen járt el, amikor – a Be. 504. § (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel – ismertette a IV.r. vádlottra vonatkozó bűnügyi nyilvántartás adatait.

[13] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[14] Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak a nyilvános ülésen felszólalásaikban megbánásukat fejezték ki és hangsúlyozták, hogy családjaik körében a társadalom hasznos tagjaként gyermekeik nevelésére szeretnének koncentrálni.

[15] A III.r. és a IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezés írásban kifejtett indokait tartalmilag megismételte és az indítványokkal együtt fenntartotta. A III.r. vádlott védője ismét utalt a csekély hatóanyag mennyiségre, míg a IV.r. vádlott védője a generális és speciális pervenciós célokat részletezte.

[16] A III.r. vádlott védőjének enyhítést célzó fellebbezése alapos.

[17] Az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ítéltábla a Be. 607. § (1) bekezdés szerinti megszüntetést, illetve a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem észlelt.

[18] A kizárólag a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezésre figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése és az 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján korlátozott, így az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[19] A Fővárosi Ítéltábla az iratanyagból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a Be. a bűnösséget beismerő vádlott esetében a tárgyaláshoz való jogáról lemondás intézményét.

[20] A törvényszék a III.r. és IV.r. vádlott előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozatára tekintettel helytállóan vette figyelembe a Be. 504. § (1)-(3) bekezdését, melynek keretében a Be. 504. § (3) bekezdése alapján törvényesen fogadta el Terhelt³ III.r. és Terhelt⁴ IV.r. vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát.

[21] A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a III.r. és IV.r. vádlottak bűnösségére és cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[22] A Be. 425. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a bíróság tárgyalást tart, ha a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására bizonyítást vesznek fel. A (2) bekezdés értelmében az e törvényben meghatározott esetekben a bíróság nyilvános ülést, ülést vagy tanácsulást tart.

[23] A Be 499. § (1) bekezdése szerint az előkészítő ülés a vádemelés után a tárgyalás előkészítése érdekében tartott nyilvános ülés.

[24] A Be. 504. § (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a bíróság nem látja akadályát az ügy előkészítő ülésen való elintézésének, a vádlottat a büntetéskiszabási körülményekre is kihallgatja.

[25] Az ítéltábla rámutat arra, hogy a bűnügyi nyilvántartási adatok ismertetése nem a Be. 425. § (1) bekezdésében meghatározott, a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására irányuló bizonyítás, így az előkészítő ülésen a bűnügyi nyilvántartási adatok ismertetése nem sérti a nyilvános ülés törvényes eljárásrendjét.

[26] A büntetés kiszabása körében értékelendő körülmények között a bíróságnak vizsgálnia kell a vádlott előéletét is, mely büntetés kiszabási szempont vizsgálatához és mérlegeléséhez a vádlott ekörben való kihallgatásán túl elengedhetetlen a bűnügyi nyilvántartási adatok ismertetése is.

[27] A fentiekre tekintettel a törvényszék nem követett el eljárási szabálysértést a bűnügyi nyilvántartási adatok előkészítő ülésen való ismertetésével.

[28] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a III.r. és IV.r. vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, amelyeket a Fővárosi Ítéltábla csak annyival látott szükségesnek

kiegészíteni, hogy a társas elkövetést, mint a bűnelkövetésnek általában veszélyesebb formáját súlyosító körülményként értékelte a III.r. és IV.r. vádlottak esetében.

[29] Az ítéltábla osztotta a törvényszék álláspontját akörben, hogy a bűncselekmény elkövetésétől eltelt kettő év olyan hosszú időtartam, amely a büntetés kiszabása körében, habár csekély súllyal, de enyhítő körülményként értékelendő.

[30] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény rögzíti, hogy a bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülmény akkor, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál.

[31] A KSH kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények vármegye és régió szerinti statisztikájának adatai alapján az elkövetés éve (2020. év) és az azt megelőző év (2019. év) tekintetében az ilyen jellegű bűncselekmények száma országosan 0,5%-kal emelkedett, míg a jelen ügy elkövetési területén 3%-kal csökkent.

[32] A fenti adatokra tekintettel az ítéltábla – szemben az ügyészség álláspontjával – nem látta igazolhatónak az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát.

[33] A törvényszék az enyhítő és súlyosító körülményeket megfelelően értékelte, amikor lehetőséget látott a teljeskörű, feltáró jellegű beismerő vallomást tevő III.r. vádlottal szemben – a

Btk. 82. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásával – a büntetés enyhítésére látott lehetőséget.

[34] A Fővárosi Ítéltábla az enyhítő körülmények túlsúlyára, büntetlen előéletére, jelenlegi rendezett életvitelére és a nyilvános ülés közvetlensége alapján tapasztalt őszinte megbánására, valamint arra a tényre is tekintettel, hogy azóta sem indult vele szemben más büntetőeljárás – a III.r. vádlott védőjének indítványának helyt adva – úgy ítélte meg, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a szabadságvesztés mértékét kettő évre enyhítette, továbbá annak végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette, egyben mellőzte az elsőfokú ítélet közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezését. A felfüggesztés próbaidejének tartamát a cselekmény tárgyi súlyára tekintettel, továbbá a jövőbeni visszatartó erő érdekében a törvényi maximumban, azaz 5 évben határozta meg.

[35] Az ítélet belső arányosságainak megőrzésére tekintettel a IV.r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla szükségesnek találta a kiszabott szabadságvesztés büntetés 1 év 6 hónapra való mérséklését.

[36] A szabadságvesztés büntetés börtön fokozata, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[37] A fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása, és a vagyonelkobzás is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[38] A Btk. 50. § (2) bekezdése szerint, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni.

[39] Az alkalmoszerűen foglalkoztatott III.r. vádlott 15.000,- Ft összegű napi jövedelme, a foglalkoztatás alkalmoszerűségére, az alkalmoszerűségben rejlő bizonytalan jövedelemforrásra és a vádlott kiskorú gyermeke felé fennálló tartási kötelezettségére tekintettel nem tekinthető olyan megfelelő mértékű jövedelemnek, amely alappal szolgálhatna a Btk. 50. § (2) bekezdésében megfogalmazott pénzbüntetés kiszabásának.

[40] A fentiekre tekintettel az ítéltábla – az ügyészi indítvánnyal szemben – megfelelő jövedelem és törvényi feltételek hiányában nem látott lehetőséget a pénzbüntetés kiszabására.

[41] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a bűnösnek kimondott III.r. és IV.r. vádlottakat kötelezte a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség viselésére.

[42] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[43] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] A másodfokú eljárásban a IV.r. vádlott védelmével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése, és (2) bekezdés a) pontja alapján, az állam általi viseléséről rendelkezett.

Budapest, 2023. év április hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke, határozatszerkesztő

Dr. Kertész Andrea s.k., bíró

Dr. Patassy Bence s.k., bíró

A Fővárosi Törvényszék 29.B.290/2022/18. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.368/2022/10. számú ítéletében foglalt változtatásokkal Terhelt³ III.r. és Terhelt⁴ IV.r. vádlottal szemben 2023. év április hó 11. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év április hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke